

Прѣдплат.

За година, вѣтрѣ въ Държавата 1
Турска Лира Златна. За 6 мѣсеца по-
длинѣ Турска Лира. За година вънъ отъ
Държавата 6 бѣли медвѣдиета. За 6 мѣ-
сеца 3 бѣли медвѣдиета

Настоятелѣ отговарятъ за заплатѣ и
зематъ на 15 едпо, като събератъ отъ 5
спомоществованія на горѣ, и на 10 едпо,
като събератъ отъ 10 на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА ЦАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованія почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята става
Въ Цариградъ при Ив. Пайденева
Редактора и притождатели — Агопанъ-Ханъ
№ 14.

Статии и дописки за обществени и на-
родни работи са имѣятъ за благодарен-
иѣ, но въ всякой случай трябва да сѣ сна-
бдени съ потребни подписи.

За частни пѣвѣсти са плаща по 2 гроша
на редъ.

Испрашанѣ за обнародване статии и
дописки на задъ са не вращатъ.

Понеже годишното течение на
вѣстникъ е една Лира турска, а
настоящата стойностъ на Лирата сѣ
Кайме е гр. 165, оня отъ нашитѣ
почитаемы Настоятели или спомощество-
ватели, които бы ни внесли пари въ
Кайме или тебры, треба да са съо-
бразяватъ за тѣзи само седмици съ по-
казанитѣ цѣни на турската Лира.

ЦАРИГРАДЪ, 24 Февруарія 1877.

Положеніето.

Мирътъ съ Сърбія е вече дѣло
свършено. Между господствующиѣ
Сила и подвластното Княжество са
подписа миналата седмица актъ, кой-
то обема условія за помиряване, кои-
то условія различно са обнародувахи
отъ нѣкои вѣстници, по които не сѣ
са извѣстили още положително и офи-
циално. До колкого са знае, въ тѣзи
условія никакъ не става дума нито
за военно отщетеніе отъ страна на
Сърбія, нито за сринване на сѣрб-
ски крѣпости, нито за обезоруживане
и улавяване на военныѣ силы на
туй Княжество, нито пъкъ за задлъ-
жително дохождане въ Цариградъ на
Князя Милана. Що каже, че на Сѣр-
бія са не пада никакво ново за-
дѣженіе, нито тѣжкѣ нѣкой данъкъ.

В. Порта прострѣ до толкозъ свое-
то снисхожденіе, щото отгѣли почти
всичкитѣ оныя условія, които бѣше
отначало прѣдложила, и пріе оныя на
сѣрбскитѣ пѣноможности, освѣнъ ус-
таиването на Журникъ, и най послѣ
склонн щото уседвѣта за мирътъ да
са запишѣтъ въ особитѣ единъ Актъ,
който да има всичкитѣ формалности
на единъ международнѣ спогодби, а
не въ просто едно съобщеніе отъ
В. Портѣ до Княжеското правителство,
както ставаше до сега. Подобно едно
снисхожденіе ще покаже, види са,
Императорското Правителство и кѣмъ
Чернѣ Горѣ, за туй и съ това Кня-
жество мирътъ са сматра отъ сега
еще осигуренъ.

Но, слѣдъ благополучното изравне-
ніе на сѣрбско-черногорскитѣ епизодъ,
какъ же са рѣши главниѣтъ въпросъ,
т. е. разногласіето между В. Портѣ и
шеститѣ велики Силѣ върху рѣше-
ніята на цариградскитѣ Конференціи?
Тойзи въпросъ слѣдува да е тъменъ
и вынѣтъ пѣленъ съ опасности.

При всичко че са опровергахи полу-
официално изъ Петербургъ раздадени
въ Европѣ слухове за заповѣдѣтъ
който са дала ужъ на южнѣтъ войс-
кѣ за да прѣмѣне Прутѣтъ на 16/28
Февруарія, извѣстъ на по серіознитѣ
органы на русскѣтъ печатъ отъ единъ
стражъ, и свѣдѣніята на по знамени-
титѣ европейскѣ вѣстници отъ другъ,
показуваѣтъ, че Россія мисли да е на-
стапѣла частъ за да поиска настоя-
телно единъ рѣшителенъ отговоръ отъ
европейскитѣ Кабинети на циркули-
рътъ на князя Горчакова, и да са
подпрѣтне сама тя на работѣ, въ слу-
чай ако тѣзи отговори не бѣхъ обема-
ли нуждитѣ за да са насили В. Порта
да пріеме програмитѣ на Конферен-
ціитѣ. Съ други думы, послѣднитѣ
европейскѣ вѣстници прѣдставляватъ
положеніето на работѣтъ по серіозно
и по критическо отъ всякой другъ
пѣтъ.

Така на прим. *Корреспонденціята*
Хавасъ утѣрва, че новы насавленія
са приготвляватъ отъ русскѣтъ кан-
цлеръ за ускореніе на отговоритѣ отъ
европейскитѣ Кабинети на послѣднѣтъ
циркуляръ отъ князя Горчакова. Рус-
ското правителство, прилага речениѣтъ
листъ, жае да са даде край на по-

ложеніето, въ което са намѣрва, и да
стане какво-годѣ рѣшеніе. Налѣжаща
пужда е или да трѣгне на напрѣдъ
руската войска, или да са распустиѣ,
съ други думы, пужда е по скоро или
миръ да стане или война. Циркулярътъ
отъ 19/31 Іануарія бѣше проста ед-
на стѣпка кѣмъ едно отъ тѣзи рѣше-
ніа; вторитѣ циркуляръ ще яви на
Европѣ новѣтъ политикѣ, коѣто ще
пріеме Россія.

Дописникътъ на *Ендепандисъ Белье*
изъ Берлинъ, въ единъ телеграммъ до
тоя вѣстникъ, говори по опредѣлитель-
но за настояваніето на Россіа да са
даде по скоро единъ отговоръ отъ ев-
ропейскитѣ Кабинети на издаденитѣ
отъ князя Горчакова циркуляръ. Рос-
сія, казува тоѣ, показва че, ако не
пріеме тоя отговоръ, ще са принудѣ
да са залови сама за работѣ, а туй
изяснява раздаденитѣ отъ нѣколко врѣ-
ме слухове. А ако Россія противопо-
стави на свѣтътъ на Англіа, да са
даде т. е. срокъ на Турціа за да
положи въ дѣйствиѣ реформитѣ си, ако
противопостави, казувахи, друго едно
прѣдложеніе за общо поискване на
поржчительства, то ще бѣде много труд-
но да са достигне до едно съгласу-
ване, за щото русскитѣ вѣстници сма-
трятъ за единствено поржчительство
принудителнѣтъ мѣрки. Положеніето
на работѣтъ слѣдователно, слѣдува да
е доста обгѣнѣто.

Истина е, че отъ изреченитѣ въ ан-
глійскія Парламентъ слова излѣзва,
че англійскитѣ Кабинетъ клони да
пріеме за единствененъ исходъ отъ
настоящето положеніе на работѣтъ,
даваніето срокъ на В. Портѣ за да
приложи своитѣ реформы. Но отъ я-
зыкътъ на русскитѣ вѣстници излѣз-
ва, че Россія не ще да пріеме туй
англійско прѣдложеніе, и че ще по-
стоянствува при Силитѣ, които са
прѣдставявахи въ Конференціитѣ,
да са вземѣтъ изободъ мѣрки, които
да принуждаватъ В. Портѣ да пріеме
нейнитѣ програмитѣ.

Върху тоя прѣдметъ *Нордъ* обнро-
дува слѣдующитѣ достозабѣжител-
ленъ въ днешнитѣ обстоятелства членъ.

«Много парижскѣ вѣстници, казува
Нордъ, заематъ слѣдующето свѣдѣніе,
което *Мемориалъ Дипломатикъ* пріелъ
изъ Лондонъ: «Лордъ Дерби даде на
Лорда Лотуеъ, посланика на Вели-
кѣ Британіа въ Петербургъ, наста-
вленіа, за да почне прѣговори съ кня-
зя Горчакова за врѣмѣнитѣ срокъ, кой-
то британскитѣ Кабинетъ мисли не-
обходими за В. Портѣ. Другитѣ ев-
ропейскѣ Кабинети, като са попыткаѣ
за това, отговорихъ положително. При
всичко това, тѣ прѣговори, полуофи-
циални днесъ, ще станѣтъ официални
само слѣдъ сключаніето на мирътъ
между княжествата и Турціа. Ко-
печнитѣ отговори отъ европейскитѣ
Кабинети зависѣтъ много отъ распо-
ложеніята, които ще покаже петерс-
бургскитѣ Дворъ върху тоя важенъ
въпросъ.» Твърдѣ е възможно щото
Лордъ Дерби да е направилъ или да
има намѣреніе да направи едно так-
вовъ прѣдложеніе. И отъ неговитѣ
слова и отъ словата на неговитѣ съ-
братѣ са прѣдвидѣше, че англій-
скитѣ Кабинетъ ще да поиска да са
даде на Портѣтъ единъ срокъ, за да
положи въ дѣйствиѣ своитѣ реформы.
Като отбѣгвахи отъ да правимъ прѣд-
варително разсужденія за пріемането,
което може да намѣри единъ такъвъ
проектъ отъ другитѣ Силѣ, превимъ
първо бѣлѣжкѣтъ че, изреченото прѣ-
ди нѣколко врѣме, при отварянето на
германскія Райхстагъ, отъ Императо-
ра Вилхелма слово, показува пѣвакѣ

първѣ и достатъчно важнѣтъ разлика
между теоритѣ на берлинското пра-
вителство, които пригрѣщатъ безъ
сумѣніе и повечето отъ европейскитѣ
Силѣ, и между теоритѣ отъ които
са види въодушевѣванѣтъ англійскитѣ
Кабинетъ. Тоя Кабинетъ, ако сѣднѣмъ
поне отъ словата на министритѣ прѣдъ-
дѣлѣ Камеры на Парламента, твърдѣ
малко са грижи, както са види, за ка-
чество на реформитѣ, които има да
са приложѣтъ въ Турціа; тоѣ иска
единъ повърхностенъ лѣкъ само; при
всичкитѣ строгостъ, съ коѣто него-
витѣ по отличнѣ членове обсадиѣхъ о-
томанскитѣ Конституціи, коѣто на-
рекохъ проста ветхѣ и безъ никакѣтъ
стойностъ книгѣ, твърдѣ е вѣроятнѣ
че едно начало за приложеніето на тѣ-
зи Конституціи, събраніето на прим.
въ Цариградъ на единъ Парламентъ,
бы са счело отъ него като въ съ-
стояніе да даде на Европѣ всяко въз-
можно удовлетвореніе. Естествено е
че въ Турціа нищо не бы са измѣ-
нило въ сѣщностъ. Взаимното подож-
неніе на Мюсюлманитѣ и на Христіанѣтъ
бы си останѣло сѣщото и нена-
дѣвно единъ сутринъ, като станѣхъ
отъ сънъ, бѣхъ чули ново кланіе на
раитъ. За тѣзи случайности загату-
вашъ, безъ сумѣніе, Императоръ Вил-
хелмъ, когато казуваше въ словото
си, при отварянето на Райхстага, че
приложеніето на «рѣшенитѣ отъ Кон-
ференціитѣ» реформы е «европейскѣтъ
нужда». Приготвлява ли са Портѣта
за приложеніето на тѣзи реформы? Ни-
какъвъ знакъ не сѣдѣствува за това.

Всичкото свое стараніе помага тя въ
да постави на свѣтътъ своитѣ про-
чутѣ Парламентъ, съставленіето на кой-
то — извѣстно е какъ ставѣтъ наричани-
тъ избиранія на прѣдставителитѣ — до-
статъчно е само по себе да покаже,
че отоманското правителство нищо
друго и не търси, освѣнъ да укрѣ-
пѣтъ новѣтъ единъ завѣсъ спазваніето на
всичкитѣ ветхѣ злоупотребленія и не-
способното положеніе на Христіанитѣ.
Неги всичкитѣ тѣ турскѣ реформы
не бѣхъ превзгласени когато бѣше
са събрала Конференціята? Ако бѣше
възможно Европа да са налѣзе че тѣзи
реформы ще да са приложѣтъ и че
отъ тѣхното приложеніе ще произлѣзе
важно улучшеніе на състояніето на
работѣтъ въ Турціа, защо Конферен-
ціята са не ограничи въ да ги земе
подъ забѣжкѣтъ и да са разиде слѣдъ
туй извѣленіе коѣто направи една си-
стема за свѣтътъ другѣ реформы?
Или, отъ другъ страна, ако отъ него
часть Силитѣ не повѣрвахъ че е въз-
можно да възникѣтъ единъ такъвъ на-
дѣждъ, не бы ли было двойно безза-
коніе да възникѣтъ тѣзи надѣждѣ
днесъ, когато ненадѣното свалинѣ на
Мидхадъ паша и другѣ нѣкои случай-
ности показѣхъ еще веднѣждъ колко
дѣлоко оставѣтъ вкоренени въ Цар-
иградъ старитѣ правителствени заблуж-
денія?

Не може да са пріеме лесно и туй,
че Россія може да склони да търпи
во всичкото разстоиіе на прѣдлаган-
ный отъ Лорда Дерби дългъ срокъ
голѣмитѣ и тѣжки товари, които ѣ
палагатъ нейнитѣ обрѣжанія. Колко-
то за обезоруживанѣтъ днешнитѣ об-
стоятелства никой не може серіозно
да прѣпорѣчи нѣщо на Россіа. Ни-
кога не сѣ окружавали състояніето
на Христіанитѣ въ Турціа толкозъ
опасности, колкого на тоя частъ. По
голѣмата частъ отъ мюсюлманскитѣ
народъ е обрѣженъ, а Христіанитѣ
никакъ другъ надѣждъ нѣмѣтъ, ос-
вѣнъ на приближаването на русскитѣ
войскѣ. Обезоруживаніето на Россіа,

ако Портѣта не ладе първо поржчи-
тельства, които понека Конференці-
ята, бы станѣло система за редъ злоу-
потребленія, които бы надимѣли мо-
же бы по ужасъ и размѣръ и самыѣтъ
българскѣ кланіа.

За забѣлѣжаніе е еще, че споредъ
развититѣ отъ англійскитѣ министры
прѣдъ Камеритѣ начала, повращаніето
имъ въ да прѣдпріемѣтъ принудителны
мѣрки спрямо Турціа не е просто
приврѣмѣнно, но рѣшително. Во всякой
случай, нищо досега не ни позволява
да повѣрѣвахъ че слѣдъ несполукѣтъ
на единъ новъ опытъ Англіа са бы
показала повече расположеніа да на-
силѣ въ нуждѣ Портѣтъ за да пріеме
условіята на европейскитѣ Кабинети.
Прѣдлаганный срокъ прочее никакво
друго сѣдѣствие не бы имѣлъ, освѣнъ
да продължи безполезно кризѣтъ за
голѣмъ вредъ на най важнитѣ инте-
ресы на цѣлѣ Европѣ. За всичкитѣ
тѣзи причинѣ сполуката на прѣдложе-
ніето, коѣто *Мемориалъ Дипломатикъ*
отдава на Лорда Дерби, види ни са
твърдѣ невѣроятнѣ.

Тойзи языкъ на полуофициалнитѣ
русскѣтъ органъ, отъ коѣто лесно са
открѣва намѣреніето на Россіа за да
не отстѣпѣ, а въ случаи че европей-
скитѣ Силѣ ѣ не послѣдуваѣтъ, да
пристѣпи и сама кѣмъ прѣсѣланіето
на Турціа, туй извѣленіе, — забѣ-
лѣжа единъ отъ вѣстнитѣ вѣстници
— че Россія нито може да търпи за
дълго врѣме тежестѣтъ коѣто ѣ на-
дѣлатъ нейнитѣ обрѣжанія, нито да
помысли поне за обезоруживанѣтъ догдѣто
не са дадѣтъ отъ Портѣтъ исканитѣ
поржчительства, даватъ ни да повѣрѣ-
вахъ, че е настанѣлъ за Россіа частъ
на бързо дѣйствуване. А никакъ тоя
языкъ, коѣто впрочемъ употребляваѣтъ
всичкитѣ почти русскѣ вѣстници, не
прѣдвѣщава спираніето на движеніето
на русскитѣ войсѣ, коѣто движеніе
излѣзѣ въ послѣднѣтъ врѣме *Таймсъ*,
като рѣшено въ единъ голѣмъ свѣтътъ
подъ прѣдсѣдательството на Царѣтъ. И
самитѣтъ *Голосъ*, миролюбивитѣ членове
на коѣто направихъ, и справед-
ливо, голѣмо впечатлѣніе, види са тѣзи
дни да е промѣнилъ языкъ и да на-
стоява че Европа е длѣжна да олесни
съгласуваніето съ Россіа и че, инакъ,
Россія е принудѣна да са подпрѣтне
сама на работѣ.

Това колкого за новото положеніе,
коѣто са види да зематъ въ въпроса
Англіа и Россія. А за положеніето на
другитѣ Силѣ има твърдѣ малкѣ свѣ-
дѣнія. Ако дадемъ вѣрѣ на единъ те-
леграммъ изъ Берлинъ, Австріа извѣс-
тила вече на Россіа, че не ще да
смагря като причина за войнѣтъ посто-
янствуваніето на Портѣтъ въ отвѣр-
ляніето на прѣдложеніята на Конфе-
ренціитѣ и че, по нейно мнѣніе, трѣбва
да са остави всяка отъ Силитѣ сво-
бодѣна за да вземе такъкозъ положеніе,
каквото изискува собственитѣ нейно
положеніе, споредъ колкого ще са раз-
вивѣтъ събитіята. Отъ другъ страна,
дописки изъ Берлинъ, обнародуваны
въ русскитѣ вѣстници, утѣрѣватъ че
германското правителство настояло тѣ
дни въ Вѣнѣ върху пуждѣтъ да вземе
свѣзѣтъ между тритѣ сѣверни Дворове
едно положеніе по здраво и по прак-
тично. Утѣрѣватъ освѣнъ това, че Рос-
сія е склонѣла да са сключи трактатъ
между Сѣрбіа и Турціа, за да осво-
боди Австріа и да обезоружи оппо-
зиціитѣ на маджарскитѣ партіи въ
Вѣнѣ, за щото сѣрбскитѣ въпросъ на-
право интересува Австріа. Говори са
еще че, за по голѣмъ здравнѣ и за
удовлетвореніе на Австріа, Россія
мыслѣла да прѣнесе театрътъ на вой-

нѣтъ въ Азіа, за да неутрализира
двоумѣніята на Австріа и да даде на
славенскитѣ партіи въ Вѣнѣ потреб-
ното врѣме за да изравни пѣтътъ за
сѣдѣствуваніето на Австріа съ Рос-
сіа въ приданавскитѣ княжества.

Но като щади Австріа, много ѣ
вѣроятнѣ Россія да са свади съ Ан-
гліа. Поне както пишѣтъ изъ Лон-
донъ, едно Русско нападеніе въ Азіа
бы имѣло за неизбѣжно сѣдѣствие да
пѣмѣни свободолоубивѣтъ чувства на
опозиціитѣ и да подигне всичкитѣ
Државѣтъ противъ завоевателнитѣ пла-
нове на Россіа, които не бы са по-
крѣвали вече подъ будото на покрови-
телството на Христіанитѣ. На *Аугс-
бургскитѣ* вѣстникъ телеграфирѣтъ ас-
че, че Англіа отъ сега ѣ протести-
рала противъ планѣтъ на Россіа
за да прѣнесе театрътъ на войнѣтъ
въ азіатскѣ Турціа. И види са напѣс-
тѣтъ прѣувелѣченъ и че има нуждѣ
отъ подтѣврженіе тоѣи телеграммъ,
по какъ и да ѣ, тоѣ показѣва безпокой-
ствіето на Англіа, когато прѣдлѣжи
за прѣнасианіето на военнѣтъ театръ въ
азиатскѣ Турціа и дилемѣтъ въ коѣ-
то са намѣрва Россія между Ав-
стріа отъ единъ страна, и Англіа
отъ другъ.

Въ заключеніе може са каза, че и
слѣдъ подниеваніето на спогодбѣтъ съ
Сѣрбіа и съ Чернѣ Горѣ, мирътъ на
Истокъ не може да са сматра осигу-
ренъ; толкозъ повече, че и отъ двѣтъ
сѣдѣсны Имперіа стоѣтъ натрупани
при брѣговѣтъ на Прутѣтъ и Дунаѣ
безбройны войскѣ, готовѣ на всякѣтъ
минутъ да излѣзѣтъ една срѣщу другѣ.

ПРОТОКОЛИ

на
Конференціитѣ въ Ц/градъ
1876—1877.

(Продълженіе отъ брой 119-ый).

Ето съдържаніето на поменуванитѣ въ
протоколѣтъ прибавки.

ПРИБАВКА А.

Сѣрбіа.

1) Сношеніята между В. Портѣ и сѣрб-
ското княжество не са възстановѣтъ както си
бѣхъ на 13/25 янѣварѣ Іуни; 2) Гра-
ничитѣ на Княжеството не са останѣтъ какъ-
то сѣ бѣхъ въ рѣченното врѣме. При вѣсич-
ко тоѣ, че са опредѣли безъ забѣжѣтъ и отъ
дѣлѣтъ границитѣ на Дрѣвнѣ съста-
вяна пограничнѣтъ линіи. 3) Турскитѣ
войскѣ не испразднитѣ сѣрбскитѣ земѣ въ-
трѣ въ единъ мѣсець отъ . . . Сѣрбитѣ то-
же не испразднитѣ, вѣтрѣ въ истѣтъ срокъ,
коѣто мѣста държѣтъ отъ турскитѣ земѣ.
4) Робитѣ, коѣ са повѣрѣнѣтъ безъ забѣжѣтъ и отъ
дѣлѣтъ страни. 5) Пѣлна и свѣршена ам-
нистіа не са даде и на турскитѣ и на сѣрб-
скитѣ поданици, коѣто са обвинѣватъ като
участковѣ въ послѣднѣтъ войнѣ за въ
ползѣ на непріятелитѣ. Отъ само себе си са
разбирѣ, че тѣзи амнистіа не са даде и на
оныѣ отъ отоманскитѣ поданици, коѣто въ
рѣшителнѣ на войнѣтъ сѣ бѣхъ на службѣ
у Сѣрбіа, и на оныѣ отъ сѣрбскитѣ по-
даници, коѣто сѣ бѣхъ на службѣ у О-
томанитѣ.

ПРИБАВКА Б.

Чернѣ Гора.

1) За да са изравнитѣ мажнотитѣ, коѣто
за зѣкъ чѣстъ много пѣти сѣ са поимѣнѣ
между Турціа и Чернѣ Горѣ, граничитѣ
на Княжеството не са поправѣтъ тѣѣ, щото
да са поставѣтъ подъ управленіето на черно-
горскитѣ князѣ слѣдующитѣ мѣста:
а) Въ Херцеговинскитѣ областъ источна-
та страна отъ окружіето Зубица, като ше
остане Суторина подъ непосредственнѣтъ у-
правленіе на В. Портѣ. Земѣта на Бинишъ,
Пилъ, Дробнякъ, оныѣ странѣ отъ азіатѣтъ
Шаранца, коѣто лѣжи отъ кѣмъ лѣвѣтъ
брѣгъ на Тарѣ, окружіето на Колашицѣ; а

разбира са че Никшич, като влиза в оуи
мѣсто което са устѣла на Черногорскитѣ
жители Мисюляне отъ тоя градъ ще
имать право да останѣтъ въ него или пакъ
да се населятъ.

6) Отъ Албаниѣ, страната на Кучи Дре-
каловичи, на Кучи Крапи и Васоевичи, на
Жикич при Дринѣ и на дѣсныи бѣгѣ на
Мораѣ, страната на Маѣ и Велико Бѣдо,
както и мѣстата Сиуца и Забичкѣ. Номата
граница са вѣда по по подробно въ доку-
ментѣ и харта, които сѣ прибавени на
настоящия протоколъ, отъ който са сматрѣ
пато часть неотдѣлѣна. Една международна
комисія, която ще се събере въ Рагузѣ въ-
трѣ въ нѣколко седмици отъ приемието на
настоящия протоколъ и отъ дѣлѣ страны,
ще пристѣпи въ оправданіето на тѣзи новѣ
пограничѣни линіи.

2) Плаваніето по рѣкѣтъ Бояна ще бѣде
свободно, тъй що да се осигури
свободѣно на Княжеството съ морето. Ку-
литѣ, които са намѣрѣтъ на Шкодренското
езеро, не се обезоружаватъ; и шомъ Портата
бѣде въ състояние, ще са извършатъ такѣва
дѣла, што рѣката да стане плавателна; една
особена спогодба ще стане между дѣлѣ
странѣ, въ които дадени на Чернѣ Горѣ
указанія ще са спогодѣтъ съ описаніето
на дѣлѣниѣ правдини.

3) Турскитѣ войски ще несправдѣтъ мѣ-
стото Заслабѣ вътрѣ въ петнадесетъ дни отъ
... Черногорскитѣ ще несправдѣтъ тоже, и
вътрѣ въ нѣкой срокъ, колкото мѣста дѣр-
жатъ въ турскитѣ землѣ, вътрѣ отъ горѣ-
поменуванѣтъ линіи. Портата ще са спо-
разумѣе съ черногорскитѣ князѣ вътрѣ въ
едни мѣсѣци за несправдѣваніето на крѣ-
постѣтъ и кулитѣ, които са намѣрѣтъ отъ
черногорскитѣ странѣ на новѣтъ границѣ;
а ако са поинѣтъ малочислѣ, международната
комисія ще ги рѣши на мѣстото.

4) Робѣтъ ще са поинѣтъ незабавно и
отъ дѣлѣ страны.

5) Плана и съвършенна амнистія ще са
даде на отоманскитѣ поданици, които сѣ
были на службѣ у Черногорскитѣ въ раз-
стояніето на войната, както и на черногор-
скитѣ поданици, които сѣ были на служ-
бѣ у Турцитѣ.

Протоколъ IV-ый.

Засѣданіе отъ 20/1 Іануаріа, 1877.

Присѣдающіи. Сѣщитѣ както и
въ 1-ый протоколъ. Засѣданіето поч-
нува часѣтъ на еднѣ с. л. Привне-
сеніи тука контра-проектъ отъ В.
Портѣ са съобщѣ въ туй разстояніе
на г. г. прѣдставителѣтъ на шестѣтъхъ
Силѣ, а Н. В. маркизъ Салисбери пое
думѣтъ и рече слѣдующето: Научихъ
прѣдложеніята, които г. г. пълномощ-
ницѣтъ на Отоманскитѣ Портѣ съоб-
щихъ на прѣдставителѣтъ на порѣчи-
теднитѣ Силѣ за организуваніето на
нѣкои области въ имперіитѣ; но сѣ
жалостъ казуванѣ, че въ тоя контра-
проектъ не става никаква дума 1) за
служеніе на чуждытъ войскари, които
ще служатъ като чиновици въ жан-
дармеріитѣ когто ще са образува;
2) за международнѣ надзирателнѣ ко-
мисіи. Освѣтъ туй въ контрапроектѣтъ
са възлага на бѣдущето рѣшеніе отъ
В. Портѣ и на одобреніето отъ едно
законодѣтелно събраніе, което ще са
събере слѣдъ дълго врѣме а) унич-
женіето на десѣтъ крѣтъ; б) системата
за продаваніето на дѣлѣта; в) у-
чрежденіето на сѣдмилѣта, начинѣтъ
за оправданіето на сѣдмилѣтъ и кол-
ко врѣме ще трае службата имъ; г)
начинѣтъ за избиранието и наредбѣтъ
на свѣтътъ. Отъ другѣ странѣ, въ
контрапроектѣтъ са отбѣсѣватъ слѣд-
ующѣтъ прѣдложенія а) амнистіята; б)
жандармеріята — вънъ отъ въпросѣтъ
за европейскитѣ войски — в) взема-
ніето отъ Мисюляни и Христѣани за
народнитѣ гвардіи; г) употребленіето
на мѣстниѣ языкѣ наравно съ тур-
скитѣ; д) оправданіето за петъ го-
дини на Главния Управителѣ, който
не ще са свѣла другоче освѣтъ сѣ
сѣлжѣтъ на едно рѣшеніе отъ незави-
сѣмѣ сѣдмилѣтъ; е) оправданіето на
мютесарифѣ за урѣчено врѣме; ж) из-
биранието на главния управителѣ съ
сѣзволѣніето на посланициѣтъ; з) из-
биранието на мютесарифѣтъ отъ Глав-
ния Управителѣ; и) ограниченіето на
войскитѣ въ столицѣтъ и въ крѣпос-
титѣ; к) оправданіето на количеството
на непосредственитѣ дѣлѣ отъ не-
зависѣмѣ властѣ, което количество ще
са прѣдава на централното правител-
ство; л) запрещеніето за да са прѣ-
сѣдѣтъ за наирѣдъ Ческѣтъ. Всѣхъ
главни управители (Валии), мю-
тесарифѣ, каймаками и управители на
финанциѣтъ и всѣхъ чиновици влобѣ
ще могатъ да са изваждѣтъ отъ служ-
бѣ отъ В. Портѣ спорѣдъ както и ко-
гато ти иска. Рѣшеніята на свѣтътъ
не ще имать сила безъ одобреніето
отъ Портѣтъ.

За туй сѣ голѣмѣ жалостъ извѣста-
ванѣ, че научихъ единъ контрапроектъ,
който не отговаря нито на дѣлѣното
къмъ Силѣтъ починѣніе, нито на добръ
разумѣваното достояніе на В. Портѣ.
Отоманскитѣ пълномощници не прѣд-
ложихъ никакво измѣненіе на напра-
веніето отъ Силѣтъ прѣдложеніе, но
просто отбѣсѣхъ по единъ рѣши-
теленъ начинъ сѣществѣниѣтъ начала,
които сѣ ги диктували. Молихъ г. г.
пълномощницѣтъ на В. Портѣ да зе-
мѣтъ прѣтъ очѣ серіозното положеніе
на Имперіитѣ и да помислятъ че суд-
бината ѣ зависѣтъ отъ тѣхъ. А тѣхъ, го-
лѣмѣ ще бѣде отговорностѣтъ имъ прѣдъ
исторіитѣ. Силѣтъ прѣдложихъ за ос-
новѣ на умиротвореніето оныя, които
тъ сѣтохъ за доволнѣ да осигурѣтъ
мирѣтъ на Европѣ и уллучшеніето на
сѣстоиѣніето на жителиѣ въ Имперіи-
тъ; и на тѣзи основѣ сѣ готовы да
вѣзѣтъ въ сѣризисканіе съ прѣдста-
вителѣтъ на В. Портѣ.

Н. В. Сафетъ паша каза, че най
добры постановленія сѣ оныя, които
сѣ съобразни съ правѣтъ, обичаѣтъ
и прѣданіята на мѣстото. В. Портѣ
пѣтъ прѣдложеніята отъ Силѣтъ про-
ектъ; и особено Н. В. великитѣ ве-
зырь, на когото управителната способ-
ностъ отъ всѣхъ са поинѣтъ и кой-
то е былъ главенъ управителъ въ раз-
ны области на Държавѣтъ, съ внима-
ніе ги разгледа. Правителството измѣ-
ни нѣкои распорѣженія, пріе оныя кон-
то сѣ съгласни съ общитѣ органи-
зиѣ на мѣстото, и отвърли оныя, кон-
то му са виждахъ че даватъ непрѣдо-
долни затрудненія. А и самитѣ тѣхъ
жители, на които са иска уллучшеніе-
то на сѣстоиѣніето, бѣхъ са сѣпроти-
вили на приложеніето на много отъ
направенитѣ прѣдложенія. Н. В. Саф-
етъ паша прилага да каже, че не въ-
рува да са отбѣсѣтъ тѣзи контра-
прѣдложенія отъ Силѣтъ; но забѣлѣ-
ва, че Отоманската Портѣ има намѣ-
реніе да приеме чужды чиновици въ
жандармеріитѣ си; за да имъ органи-
зува по европейскитѣ системѣ; но да
употреби по исканіето на чуждытъ пра-
вителства чужды войски, които не по-
знаватъ челоуѣцитѣ и языкѣтъ на
мѣстото, това бы было спорѣдъ нѣкъ
дѣло опасно. Ако бы са случило не-
щастіе на нѣкои отъ тѣхъ чужденци,
Европѣ бы възстанѣла прогнѣ Тур-
цитѣ и бы вѣврѣла отговорностѣтъ за
това върху правителството; а колкото
са касѣ за сѣдмилѣтата, началото на
непрѣложностѣтъ са освѣщава отъ Кон-
ституціитѣ, и тѣ даватъ всѣхътъ
изисканія за правосѣдіето порѣчител-
ства. Когато графъ Шодорди забѣлѣжи
че отоманскитѣ пълномощници не ка-
зуватъ какъ ще са организирѣтъ сѣд-
милѣтата, Т. Т. В. В. Сафетъ паша и
Едхемъ паша отговарѣтъ, че тѣ вече
сѣ организирани, но измѣненіята и
уллучшеніята не могатъ да са рѣшатъ
другоче, освѣтъ съгласно съ Консти-
туціитѣ и отъ компетентнитѣ тѣла т. е.
отъ Държавниѣ Сѣвѣтъ и отъ Камерѣ-
итѣ на прѣдставителѣтъ, когто ще са
събере по Мартѣ. Освѣтъ туй, ко-
мисіи сѣ са оправдѣли вече за да
ускорѣтъ приготвеніето на прѣдвѣд-
дѣнитѣ отъ Конституціитѣ закони, и
въ малко врѣме тѣ ще са приготвятъ.

Графъ Зичи пита, да ли това що
казува Н. В. Сафетъ паша е отго-
воръ на думѣтъ на Н. В. маркиза
Салисбери. А когато Н. В. Едхемъ
паша изрази желаніе да земе прѣписъ
отъврѣтъ на маркиза Салисбери, за да
може да отговори, графъ Шодорди ка-
за, че излаганѣтъ въ нѣкъ работы са
развиватъ въ прѣдложеніята на Силѣ-
тъ. Графъ Зичи постоянноува на пѣр-
вото си питаніе и моли отоманскитѣ
пълномощници да земѣтъ прѣдъ видѣ,
че думѣтъ на маркиза Салисбери сѣ
израженіето на идеитѣ на шестѣтъхъ
Силѣ, които приемѣтъ всѣхъ изказа-
но отъ него.

Т. Т. В. В. графъ Шодорди и баронъ
Вертеръ казува, че наистинѣ приемиѣтъ
мнѣніето на Н. В. маркиза Салисбери.
Н. Пр. генералъ Игнатіевъ каза, че
контра-прѣдложеніята на В. Портѣ сѣ
противни на идеитѣ на пълномощни-
цитѣ. Отъ своѣхъ странѣ той сматрѣ,
спорѣдъ наставленіята си, че не може
да са приеме нѣкой проектъ, който са
отдалѣчава отъ положѣнитѣ отъ прѣд-
ставителѣтъ на Силѣтъ основѣ.

Баронъ Вертеръ прилагѣ, че лордъ

Са. Салисбери изложи тѣхъ основѣ, за кон-
то никаква дума не става въ проек-
титѣ на Портѣтъ.

А когато Н. В. Едхемъ паша за-
бѣлѣжи, че това що вижда В. Портѣ
като противно на нейнитѣ оправданія,
изложено е ясно въ едно отъ прѣд-
дѣнитѣ засѣданія, прочита са една
часть отъ втория протоколъ, отъ гдѣто
извѣзва че тѣ сѣ слѣдующитѣ 1) съ-
ставяніето на международнѣ комисіи, 2)
приемието на чужды жандармеріи,
3) ограниченіето на войскитѣ
въ крѣпостѣтъ, 4) начинѣтъ за оправ-
даніето на управителѣ, 5) админи-
стративното раздѣленіе, 6) распорѣже-
ніята относително до финанциѣтъ и пра-
восѣдіето, 7) прѣнасиѣното на чер-
кезскитѣ фамилиѣ въ Азіи, 8) прѣд-
дѣваніето на разны мѣста на управле-
ніето на Сербіи и Чернѣ Горѣ и проч.

Н. В. Едхемъ паша, като слѣдува
да прави забѣлѣжѣтъ си, обявѣва че
отоманскитѣ пълномощници имѣтъ
властѣ нито да разискуватъ тѣхъ ра-
ботѣ, но че сѣ готовы да вѣзѣтъ въ
сѣризисканіе на другитѣ.

Н. Пр. генералъ Игнатіевъ жѣсли,
че ако вдигнѣтъ отъ средѣтъ тѣхъ въ-
просы, имѣма вече нѣщо за разискува-
ніе; а колкото за него, независимо
отъ личнитѣ неговѣ чувствуванія, той
е приелъ европейскитѣ программѣ, и
мысли че не може да вѣзѣе въ сѣри-
зисканіе на единъ проектъ, който са
отстранѣва отъ тѣзи программѣ.

Н. В. графъ Шодорди, като при-
помя възпросѣтъ, които отоманскитѣ
пълномощници са отказуватъ да раз-
искатъ, и особено оныя, които са
относятъ до управленіето, до финан-
циѣтъ и до извършваніето на право-
сѣдіето, до начинѣтъ на избиранието
и оправданіето на управителѣ, мы-
сли че, като сѣ тѣхъ работѣтъ, потрѣ-
бенъ материалъ не сѣществува за да
са приготви законъ за областѣтъ.

Н. В. Сафетъ паша забѣлѣжа, че
колкото за управителѣ, В. Портѣ е
дѣлѣна да призове Конституціитѣ,
когто промисли обстоятелствата за прѣ-
ставаніето.

Н. В. маркизъ Салисбери, като про-
чете онзи членъ отъ Конституціитѣ,
за който поменѣ Н. В. Сафетъ паша,
забѣлѣжа че въ тоя членъ са освѣ-
щава нѣкакѣвъ ли произволъ.

Графъ Шодорди приемиѣ туй мнѣніе,
а баронъ Вертеръ прилагѣ, че освѣтъ
туй, произволѣтъ са бы намѣрилъ та-
ка освѣтанѣтъ отъ Конституціитѣ.

А когато Н. В. Едхемъ паша увѣ-
ри за мѣжнотѣтъ на сѣризисканіето
подъ такѣвыи условія и си запази пра-
вото да даде послѣ единъ по оправдѣ-
лителнѣ отговорѣ, графъ Бургоанъ и
графъ Корти питѣтъ, туй забѣлѣ-
ваніе положително отказваніе ли значи
или отлаганіе. Н. В. Сафетъ паша
каза, че прѣдложеніята ще са подне-
сѣтъ на размышленіето на В. Портѣ.
Н. Пр. генералъ Игнатіевъ, като на-
помя лѣжѣщѣтъ върху всѣхътъ пъл-
номощници отговорностѣ, постоянноува
на прѣдложеніето отъ графа Бургоанъ
и графа Корти възпросѣ. Н. В. мар-
кизъ Салисбери прѣдлага што кон-
ференціята да са отложи за идущѣтъ
четвѣртѣкъ. Пълномощницѣтъ са ви-
ждаѣтъ като да сматрѣтъ тоа отлаганіе за
благоуѣменіе. Н. В. Едхемъ паша са
съгласѣва на отлаганіето.

Н. В. Сафетъ паша пита, само нѣкои
части отъ контрапроектѣтъ ли отвърлятъ
пълномощницѣтъ, или всѣхъкитѣ про-
ектъ.

Графъ Шодорди отговарѣ, че спорѣдъ
него, контрапроектѣтъ не прѣдставлява
потрѣбитѣтъ основѣ за сѣризисканіе.

Н. В. Сафетъ паша мысли че сѣ-
та за своѣхъ длѣжностѣ да припомя,
какъ въ много работы, и особено въ
религиознитѣ, обеманѣтъ въ контра-
проектѣтъ измѣненія сѣставляватъ дѣй-
ствителнѣ успѣхъ. Н. В. разказѣва
разны обстоятелства, въ които произ-
волѣтъ на общинскитѣ начальниѣ, кон-
то много нѣтъ сѣ призовавали помощѣ
на силѣтъ на В. Портѣ за тѣжко-
то наказаніе на сѣбѣтъ самы по се-
бе си маловажны, ограничава са отъ
новитѣ распорѣженія, които е приело
правителството.

Н. В. графъ Бургоанъ пита пакъ
конечно ли мысли да отвърлятъ
прѣдложеніята на Силѣтъ, или да ги
отложѣтъ за едно по послѣдне раз-
гѣжданѣ.

Н. В. Сафетъ паша отговарѣ, че
тѣхъ прѣдложенія ще са поднесѣтъ на
министерскитѣ Сѣвѣтъ.

Генералъ Игнатіевъ обявѣва и пакъ,
че всѣхъкитѣ пълномощници имѣтъ рѣ-
шителны наставленія и че той е приелъ
заповѣдъ да не вѣзѣва въ сѣризисканіе
на единъ проектъ, който са отдалѣча-
ва отъ прѣдложенитѣ основѣ.

Засѣданіето са разижда, а идущето
са оправдѣла за въ четвѣртѣкъ, 4 Іа-
нуаріа.

(Слѣдува)

(Слѣдуватъ подписѣтъ).

Английската политика спрамо Турциѣ.

Едното проучѣванѣ на английскитѣ
документѣ, относително до Источнитѣ
въпросѣ, които са обнародуватъ по
настоящему во всѣхъкитѣ почти вѣст-
ници, е достатъчно да покаже на
внимателны читателѣ всѣхъкитѣ оныя
разновидни и сѣврѣменно неслѣпо-
тълкуемы криволиченія, които поли-
тика на министерството Дизраели
или Биконсфилдъ е слѣдувала еще отъ
когато почнѣ възстаніето въ Херце-
говинѣ дори и до послѣднитѣ въ Пар-
ламентѣтъ изреченія слова отъ мини-
стрѣтъ на Царитѣ Викторіи.

Не трѣбва челоуѣкъ да прѣдприема
анализираніето и изважданіето на явъ
противорѣчіята и неслѣдователностѣ-
тъ на тѣзи политикѣ, защото тоя трудъ,
иначе много лесенъ, прѣдирѣлъ го е
самъ лондонскитѣ *Таймс*, великитѣ
тойзи тѣлкователѣ на общото въ Ан-
глиѣ житиѣ. Въ особитѣ единъ членъ
за тѣзи противорѣчія, *Таймс* прислѣ-
дува царицѣнитѣ министри во всѣхъ-
китѣ фазѣ, прѣзъ които е минѣлъ
всѣхъкитѣ възпросѣ на възстаніето въ
Турциѣ и показѣва двѣ нѣща: пѣрво,
че много нѣтъ дѣлата на правител-
ството не отговарѣтъ на думѣтъ му,
и второ, че во всѣхъкѣ почти фазѣ
на възпросѣтъ, царицѣнитѣ министри
сѣ са водили отъ другѣ новѣ и мно-
го пакѣ противоположны на пѣрвитѣ
сп или и неспогодни начала.

Англиското правителство обяви най
наирѣдъ, чрезъ словото на Лорда Дер-
би, че никакъ не припознава правото
за намѣсанѣе на чуждытъ Силѣ въ
работѣтъ и сношеніята на В. Портѣ
съ нейнитѣ поданици. Слѣдъ малко,

самитѣ тойзи Лордъ Дерби каза да
еднѣ комисіи, когто бѣше дошла
при него отъ странѣ на работницѣтъ
въ Елибургѣ, че «Христѣанѣтъ жи-
тели въ Българіи имѣтъ право да
земѣтъ порѣчителства за неповѣря-
ніето на извършенитѣ у тѣхъ сви-
рѣнства»; и така, условіето «порѣчи-
телства» за прѣвъ нѣтъ и отъ тогѣвъ
на сетѣ са раздѣде въ политическитѣ
свѣтъ, и всѣхъкитѣ знае че за прѣвъ
пѣтъ то е извѣзѣло отъ устѣта на ми-
нистра на външнитѣ работы въ Англіѣ.

Когато маркизъ Салисбери са ис-
пращанѣ въ Цариградѣ, дадохъ му са
наставленія, смислѣтъ на които са
сѣкращѣва въ това, че «Портѣ не
е въ състояние да реформира управ-
леніето на своитѣ сѣверныи области
безъ външны порѣчителства.» Идеитѣ
за порѣчителствата прѣдложи на евро-
пейскитѣ Кабинетѣ самѣ тоя англій-
скитѣ пълномощникъ, който по послѣ
пише въ изложението си до Лорда
Дерби че, «началото на порѣчител-
ствата са приело благосклонно отъ
всѣхъ Дворѣве, които бѣ посѣтилъ
въ иктуваніето си за Цариградъ». Сѣ-
щитѣ тойзи маркизъ Салисбери
прѣдложи нѣтъ тѣхъ и въ прѣдготови-
телнитѣ засѣданія на Конференціитѣ,
мѣрката за чужды жандармеріи въ
Българіи; по туй прѣдложеніе са не
обемаше въ даденитѣ нему наставле-
нія, а извѣстно е, че тя и не сѣстави
часть отъ программѣтъ на Конферен-
ціитѣ. Вънъ отъ тѣзи мѣрѣкѣ, всѣхъ-
китѣ другѣ прѣдложенія, които мар-
кизъ Салисбери, было по свое прѣд-
начинаніе направѣ, было прѣдложено
отъ другитѣ пълномощници той ги
поддѣржѣ, обемахъ са въ даденитѣ
нему наставленія.

Отъ това става явно, че английското
правителство, когто отъ начало са
отказа отъ правото да са намѣса въ
работѣтъ на Турциѣ, то пѣрво налѣ-
жѣ послѣ за внимателството между
В. Портѣ и нейнитѣ поданици, и
туй вмѣшательство бы даже и безъ
най малко щадѣніе и учтивостъ, а и

по такѣвъ начинъ, што превѣло
Портѣ сѣзрѣ въ прѣдложеніята на
Англиѣ и отъ Конференціитѣтъ
нѣслѣдователностѣтъ въ доказѣтелствѣ
на отоманскитѣ Дѣла.

Туй противорѣчіе е едно отъ
характеристическитѣ доказѣтелства
на неслѣдователностѣтъ на английскитѣ
спрамо Турциѣ политикѣ.

Освѣтъ това, английскитѣ министри
на външнитѣ работы, Лордъ Дерби,
въ единъ свой телеграммъ до г. Ед-
та отъ 25 Маѣ 1876, казува му, че
явилъ на турскѣ въ Лондонъ посѣ-
никъ, Н. В. Мусурѣтъ паша, ка-
ко и да е отвърлила Англіѣ берли-
скѣ меморандумѣ, обстоятелствѣтъ
баче сѣ са извинили отъ Крѣмѣнѣтъ
войнѣ пашѣтъ, што Портѣ не
кажа да са падѣе на друго, освѣтъ
на «правѣтвенното» поддѣржаніе отъ
Англиѣ. Брюкселскитѣ *Портѣ*, когто
вори за тоя документъ, мысли че
понеже «правѣтвенното» поддѣржаніе
води слѣдъ себе повечето дѣла
«вѣществѣтвенното», Выс. Портѣ е
отъ туй обѣщаніе на Англиѣ силѣ
и дерзостѣтъ за да са отнесе тѣхъ
размирѣнитѣ области и смѣло да от-
дѣла прѣдложеніята на Конференціитѣ.

Единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, ко-
то привождѣ горното за доказѣтелство
английскитѣ спрамо Турциѣ политикѣ
казува: «Нѣй мыслиѣ, че силѣтъ
дерзостѣтъ си В. Портѣ е взѣла
отъ сѣчувствіето на своето достѣ-
но и право, а не че са е основѣ
думѣтъ на Лорда Дерби за «правѣ-
твенно» поддѣржаніе. И имаше прѣ-
Портѣта прилагѣ тоя вѣстникъ, да не
отдаде голѣмо значеніе на оныя дѣла
на английскѣ министри, защото
послѣ са доказа въ какво самоу-
ство тласкаше Турциѣ «правѣтвен-
то» поддѣржаніе на Англиѣ!

Германиѣ въ источный въпросѣ.

Пишѣтъ изъ Берлиѣ до Моск-
скитѣ *Вѣстникѣ* че, въ минутиѣтъ
когто князъ Бисмаркъ былъ при Им-
ператора, получилъ извѣстіето за на-
мѣсаніето на Мидхадъ паша; но туй
тѣ не само че не прѣдизвикало
какво ново рѣшеніе, но и осилило
основитѣ на политикѣтъ когто

то мысли, спорѣдъ горѣреченитѣ
точникѣ, че настоящата криза
кажува намѣсаніето на Европѣ.

«И естѣственно невѣзможно е, ор-
дѣлѣва дописникѣтъ, да става дѣ-
лѣто вѣнѣка Европа да вземе орѣ-
ята противъ Турциѣ; а питѣтъ
коя ще бѣде онази Сила, когто сѣ
мѣнно съ Россіѣтъ ще дѣйствува? И
же бы паданіето на Мидхадъ пашѣ
даде край на двоумѣніята на нѣмѣ
Силѣ; може бы партіята на старѣ
Турци, когто сега за сега управѣтъ
работѣтъ, да направѣ нѣщо, когто
прѣдизвика войнѣтъ. Средоточіе
жестѣтъ на възпросѣтъ е еще
въ Берлиѣ сѣхъ расположѣни да
дѣржѣтъ настоятелно исканіята,
е изказала вече Россіѣ въ Вѣнѣ. Къ
Бисмаркъ е далъ колкото за тоа

категорически наставленія на
скитѣ въ Вѣнѣ посланициѣ, прѣ-
Столберга, когто го е призовавалъ да
ви, че Германиѣ са основѣла на
разумѣніето между Россіѣ и Австріѣ
и че достояніето на троецарскитѣ
изискѣ, што да не бы туй спорѣ
да бѣде отрицателно, за да не бы
клони исклучително къмъ това
трѣбва да бѣде. но и къмъ онова
трѣбва положително да са извърше.

Германиѣ отъ своѣхъ странѣ ще
еме всѣхъ спогодѣ между Австріѣ
и Россіѣтъ колкото за источныя въ-
просѣ. Австріѣ са притиска отъ Берлиѣ
да са сѣедини съ Россіѣтъ за
дѣйствуванѣ, при вѣнѣко тоа, и
не може челоуѣкъ да каже поло-
ително колкото за слѣдѣтіята на
старѣниѣ. Забѣлѣжа са обаче въ
едно благопріятно прѣврѣщанѣ, а
Берлиѣ сѣхъ убѣдени че графъ Ан-
дѣйствіето отъ сѣюзничѣтѣ на
ператорѣтъ. Германиѣ не ще може да
не непосредственно участіе въ туй
стѣуванѣ — това зависѣ отъ нейното
графикѣско положеніе — по ще осигу-
радиѣтъ и ребрата на двѣмѣната
сѣзвѣзници, когто тѣ ще са бѣтъ

